

Fővárosi Bíróság
40.P. 26.175/2008/19.

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Bíróság

a dr. Szabó-Présing Katalin ügyvéd (1137 Budapest, Radnóti u. 2.) által képviselt
Nemzeti Tankönyvkiadó Zrt. (1143 Budapest, Szobránc u. 6-8.) **felperesnek,**

a dr. Sebők Cecilia ügyvéd (1211 Budapest, Táncsics M. u. 62.) által képviselt
Tankönyves Vállalkozók Országos Testülete (1054 Budapest, Báthori u. 10.) **alperes ellen**

személyhez fűződő jog megsértése iránt indított perében meghozta a következő

Í T É L E T E T :

A bíróság a keresetet elutasítja.

A bíróság megállapítja, hogy a felperes megsértette az alperes jó hírnévhez fűződő jogát 2008. november 11. napján kiadott körlevelének azon mondatával, miszerint „Rendkívül sajnálatosnak tartjuk, hogy a Tankönyves Vállalkozók Országos Testülete – nem az iskoláknak, hanem kizárólag egyes tagjainak önös érdekeit képviselve -, egy valótlanúságokat tartalmazó körlevélben megpróbálta lejártni a Nemzeti Tankönyvkiadó előnyös ajánlatát. Tudjuk, Önök ismerik a Nemzeti Tankönyvkiadónak a múltban és a jelenben tanúsított jogkövető, jogtisztelő magatartását, tisztességét, így nem kell a Tankönyves Vállalkozók Országos Testülete levelében szereplő hamis vádak ellen védekeznünk, nem is tesszük.”

A bíróság kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 3.000.000,- Ft (azaz hárommillió forint) tőkét.

A bíróság a viszontkeresetet ezt meghaladóan elutasítja.

A bíróság kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 15 napon belül 312.500,- Ft (azaz háromszáztizenkettőezer-ötszáz forint) ügyvédi munkadíjat mint perköltséget, mely 25 %-os mértékű Áfát tartalmaz.

A bíróság kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az ítélet jogerőre emelkedése után az APEH Közép-magyarországi Regionális Igazgatósága Illeték Főosztálya külön felhívására 480.000,- Ft (azaz négyszáznyolcvanezer forint) feljegyzett eljárási illetéket.

A bíróság kötelezi az alperest, hogy fizessen meg az ítélet jogerőre emelkedése után az APEH Közép-magyarországi Regionális Igazgatóság Illeték Főosztálya külön felhívására 180.000,- Ft (azaz száznyolcvanezer forint) feljegyzett viszontkereseti illetéket.

Az ítélet ellen a kézbesítéstől számított 15 napon belül 3 példányban benyújtandó fellebbezésnek van helye a Fővárosi Ítéletáblához, melyet a Fővárosi Bíróságon kell előterjeszteni.

Fellebbezés esetén a Fővárosi Ítéletábla előtt a jogi képviselőt kötelező.

A fellebbezési határidő lejártá előtt a peres felek kérhetik, hogy a fellebbezést a másodfokú bíróság tárgyaláson kívül bírálja el.

Ha a fellebbezés csak a perköltség nagyságára, vagy viselésére, a teljesítési határidőre, vagy az állam által előlegezett költség viselésére vonatkozik, illetőleg ha a fellebbezés csak az ítélet indokolása ellen irányul, bármelyik fél kérheti, hogy a fellebbezést a másodfokú bíróság tárgyaláson bírálja el.

INDOKOLÁS

2008. november 5. napján az alperes az ország valamennyi iskolájának körlevelet küldött el e-mail útján, bizonyos esetekben pedig postai úton is. Ebben a levélben a felperessel kapcsolatosan azt a kijelentést tette, hogy jogosulatlanul kínál szerződést az Apáczai Kiadó, a Mozaik Kiadó, a Műszaki Könyvkiadó, a Dinasztia Tankönyvkiadó és a Képzőművészeti Kiadó tankönyveinek forgalmazására. Előadta, hogy ezen kiadók tankönyveinek forgalmazási jogával nem rendelkezik a felperes.

A körlevél alapja a felperes által az iskoláknak meghirdetett pályázatban foglaltak képezték. A felperes ugyanis egy pályázati felhívást tett közzé az iskolák számára, melynek célja az volt, hogy amennyiben az iskola a pályázaton részt vesz és elfogadja a felperes által a későbbiekben elkészített és kiküldendő szerződéstervezetet, úgy vállalja az iskola, hogy a 2009/2010. tanév vonatkozásában a felperessel tankönyvellátási szerződést köt a felperes által forgalmazott tankönyvek, egyéb kiadványok beszerzésére. A pályázatban a felperes olyan lehetőséget kínált az iskolák számára, hogy az általa forgalmazott kiadványokat szerzi be a részükre. A pályázat szerint, amennyiben a pályázók úrlapon jelentkeznek a pályázatra, úgy a felperes részükre a későbbiekben juttatja el szerződéstervezetét, melynek megkötéséről az iskolák szabadon dönthettek volna.

Az ügy körülményeihez hozzátartozik, hogy a tankönyvpiac rendjéről szóló 2001. évi XXXVII. törvény 8/A § (1) bekezdése szerint az iskolai tankönyvellátás keretében kell biztosítani, hogy az iskolában alkalmazott tankönyvek az egész tanítási év során az iskola tanulói részére megvásárolhatóak legyenek (iskolai tankönyvellátás). Az iskolai tankönyvellátás megszervezése az iskola feladata. Ezen feladatok egyes részeit a tankönyv forgalmazó is elláthatja. Az iskola a tankönyvellátás zavartalan megszervezéséért felelős még akkor is, ha a feladatokat, vagy azok egy részét a tankönyv forgalmazónak átadja. A törvény 8/A §-ának (2) bekezdése alapján az iskola a tankönyvellátás feladatainak végrehajtására egy vagy több tankönyv forgalmazóval köt megállapodást. Ezen szerződést minden év február utolsó munkanapjáig kell megkötöni. Tankönyvellátási szerződés olyan tankönyv forgalmazóval köthető, amelyik a kiadótól kapott igazolás alapján rendelkezik a tankönyv forgalmazásának jogával.

A felperes ezen körülmények tudatában a tárgy évet megelőző év novemberében kezdte meg felmérni az iskolák igényeit, erre szolgált az általa kiírt pályázat.

Az alperes által kiadott körlevél az iskolákat elbizonytalanította annak eldöntésében, érdemes-e a felperes pályázatát igénybe venni, illetve a pályázatra történő jelentkezéssel kapcsolatban kételyeket vethetett fel. Az alperes a nála tagsággal rendelkező terjesztőket ajánlotta az iskolák figyelmébe.

Az alperes elnöksége 2008. november 4-i ülésén aggályosnak ítélte meg a pályázati felhívást. A tankönyvpiac rendjéről szóló 2001. évi XXXVII. törvény 9.§ (1) bekezdése az alperes vonatkozásában kimondja, hogy az alperes feladatkörébe tartozik előmozdítani a gazdaság fejlődését és szerveződését, a piaci magatartás tisztességét, a gazdasági tevékenységet folytató

általános, együttes érdekeinek érvényesülését a tankönyv kiadás és a tankönyv forgalmazás területén. A testületi tagság önkéntes. Az alperes köztestület, melyet közfeladat ellátására hozott létre a törvény. Ennek megfelelően feladatkörébe tartozik, hogy figyelemmel kíséresse a tankönyv piac alakulását, és örködjék a tankönyv piac működésének biztonsága felett. Így természetesnek vehető, hogy elnökségi ülésén figyelmet fordít a tankönyv piacon megjelenő, jelen esetben a felperestől származó pályázatra is. Ezen túl azt véleményezheti és véleményét el is juttathatja a célközönség számára, azaz az iskolák részére.

A felperes 2008. november 11-én kelt körlevelét mintegy válaszként az alperesi körlevélre ugyancsak megküldte az ország iskoláinak, nagyjából azonos körben, mint ahogyan az alperesi körlevél került nyilvánosságra. Ebben azt állította, hogy az alperes levelében hamis vádak szerepeltek a felperessel szemben. Ugyancsak állította benne, hogy az alperesi levél valótlanságokat tartalmazott, és annak is hangot adott, hogy az álláspontja szerint ezzel megpróbálta lejáratni a felperes előnyös ajánlatát. Ugyanezen levél azt is szerepelteti, hogy álláspontja szerint az alperes kizárólag egyes tagjainak önös érdekeit képviselve járt el november 8-i körlevelének megfogalmazása során.

A bíróság előtt ugyanazon felek között három per volt folyamatban, melyeknek tárgya egymással összefüggött, ezért a bíróság együttes tárgyalás és eldöntés végett elrendelte a perek egyesítését. Ez azt jelentette, hogy a bíróság a jelen perhez egyesítette a 20.571/2009 és a 26.735/2008 szám alatt folyamatban lévő pereket is. Valamennyi per ugyanazon felek között volt folyamatban, tárgya ugyanez a két körlevél volt, illetve az abban megfogalmazott tényállítások, illetve vélemények személyiségi jogot sértő volta, azonban a felek perbeli pozíciója jelen 26.175/2008 számon indult perrel ellentétben a másik két per esetében fordított volt. Ezért a bíróság a perek egyesítési során úgy döntött, hogy a jelen perben felperesként szereplő Nemzeti Tankönyvkiadó Zrt.-vel szemben benyújtott másik két kereset a jelen perhez egyesítés során viszontkeresetként jön figyelembe.

A felperes keresetében annak megállapítását kérte, hogy az alperes 2008. november 5. napján kelt körlevelében megsértette a felperes jó hírnévhez fűződő jogát, amennyiben abban a felperesre vonatkozó, őt sértő olyan tartalmú mondatot szerepeltetett, hogy: „az NTK Zrt., mint terjesztő, biztosan nem rendelkezik az Apáczai Kiadó, a Mozaik Kiadó, a Műszaki Könyvkiadó, a Dinasztia Tankönyvkiadó és a Képzőművészeti Kiadó tankönyveinek forgalmazási jogával, tehát jogosulatlanul kínál szerződést ezen kiadók könyveinek forgalmazására.” Valótlan állításként kérte elbírálni azt a kijelentést, hogy a felperes nem rendelkezik a forgalmazás jogával, illetve, hogy jogosulatlanul kínál szerződést ezen kiadók könyveinek forgalmazására. Arra hivatkozott, hogy ezek a kijelentések objektíve valótlan tényközlések, melyek alkalmasak arra, hogy a felperesre sérelmes eredménnyel járjanak.

A felperes 13.386.023.- Ft összegű kártérítés megtérítésére kérte kötelezni az alperest, továbbá az összeg után eltérő időponttól esedékességi időpontokat alapul véve kérte a Ptk. 301.§ (1) bekezdése alapján számított késedelmi kamatok megfizetésére történt kötelezést is. Kérte a perrel felmerült költségek megfizetésére is kötelezni az alperest.

Az alperes a kereset elutasítását és a jelen egyesített perben viszontkeresetként figyelembe vett keresetében annak megállapítását kérte, hogy a felperes megsértette az alperes jó hírnévhez fűződő jogát, az alperes kereskedelmi igazgatója Menyhátrné Hámori Andrea által 2008. november 19-én írt és megküldött körlevelében, mellyel az alperes tagságával rendelkező terjesztő partnereket kereste meg. Ezen körlevélben sérelmesnek találta az alperes azon felperesi állításokat, miszerint Menyhátrné Hámori Andrea véleménye szerint a TVOT elnökségi határozata részrehajló és az elnökség két tagjának egyéni céges érdekeit szolgálja. Eladta, hogy a bíróság a felperes kereskedelmi igazgatója által jegyzett levelet olyanként vegye figyelembe, mintha azt maga a felperes írta volna, tekintettel arra, hogy a kereskedelmi igazgató véleménye magánszemélykénti véleményként nem, csupán a felperes hivatalos véleményeként tekinthető. Ugyanezen levélben

sérelmezte azt az állítást is a felperes részéről, miszerint az alperes „eltiltja” tagjait a felperes által kiadott kiadványok terjesztésétől.

Ugyancsak sérelmezte a levél azon megállapítását is, miszerint az alperes helytelenül üzleti vitát visz a piaci szereplők elé, ahelyett, hogy azt magával a felperessel kísérelné meg megoldani. Végül ugyancsak sérelmezte, hogy a levél szerint az alperes befolyásolja, illetve korlátozza a felperes piaci működését.

Az alperes ugyancsak jó hírnevének sérelme megállapítását kérte a felperes 2008. november 11-én kelt körlevelének tartalma kapcsán, mely azt az állítást tartalmazta, hogy az alperes 2008. november 4-én kelt tájékoztató levele azt állította az alperesről, hogy kizárólag egyes tagjainak önös érdekeit képviseli és a valótlanságokat tartalmazó körlevélben megpróbálta lejáratni a felperes előnyös ajánlatát. Előadta, hogy a körlevélben foglaltak az alperesre nézve valótlan tényállításokat tartalmaznak, melyek egyúttal sérelmesek is rá.

Mindkét fél keresete jogcímekeként a Ptk. 78.§ (1)-(2) bekezdéseit, továbbá 84.§ (1) bekezdés a)-b) pontját jelölte meg, kérték a jogsértéstől való eltiltást is egymás vonatkozásában, illetve bocsánatkérő nyilatkozat kiadását is.

Mindkét fél teljes személyes illetékmentesség kedvezményében részesült az 1990. évi XCIII. törvény 5.§ (1) bekezdés d) pontjára tekintettel, míg a felperes az 1990. évi XCIII. törvény 62.§ (1) bekezdés f) pontja alapján mellőzte az illeték előzetes lerovását figyelemmel a per tárgyi illetékfeljegyzési jog kedvezményére.

A kereset alaptalan, míg a viszontkereset részben alapos.

A bíróság a Pp. 163.§-a alapján bizonyítási eljárást folytatott le, melynek során a feleket meghallgatva és az általuk csatolt okiratokat megvizsgálva, továbbá a felperes ügyvezetőjének Menyhártné Hámori Andreának tanúkénti meghallgatására alapítottan az alábbiakra jutott. A felperes gazdálkodó szervezet, mely piaci érdekeinek előmozdítása végett pályázattal kereste meg az érdekkörébe tartozó iskolákat az ország egész területén. Ebben körvonalazta üzleti ajánlatát azzal, hogy amennyiben a pályázaton részt vesz az iskola, úgy részletes szerződéstervezetet fog eljuttatni számára.

Az alperes jogszabályban meghatározottak szerint létrejött közhasznú tevékenységet folytató köztestület, melynek ugyancsak törvény által szabott feladatkörébe tartozik a tankönyv kiadással és forgalmazással összefüggő gazdasági szereplők tevékenységének figyelemmel kísérése, ennek során pedig a gazdasági tevékenység előmozdítása, továbbá nyilvánvalóan az általa észlelt esetleges anomáliákra történő figyelemfelhívás is.

Az alperes a felperesi pályázat áttanulmányozását követően arra az álláspontra jutott, hogy az nem kellően tisztázza a tankönyves piacon működő felperes valós körülményeit, így az iskolák megtevesztésére alkalmas lehet. Ennek megfelelően körlevelet adott ki, melyet eljuttatott az érdekkörébe tartozó iskolák részére az ország egész területén felhívva a figyelmet a felperes olyan körülményeire, melyek befolyásolhatják az iskolák döntéseit. Ebben a levélben azt az állítást tette, hogy a felperes jogosulatlanul kínál tankönyvellátási szerződést olyan kiadók könyvei vonatkozásában, melyeknek forgalmazására egyébként nincs jogosultsága, így nem köthet tankönyvellátási szerződést ezek tárgyában. A levél sérelmezett megfogalmazása a jogosulatlan szerződés kínálás volt.

A felperes 2008. november 11-i körlevelében mintegy válaszolt az alperes levelének tartalmára és ugyanabban a körben hozta nyilvánosságra azt, mint az alperes a saját körlevelét. Ebben akként fogalmazott, hogy az alperes egyes tagjainak önös érdekeit képviseli, körlevele valótlanságokat tartalmaz, mellyel lejáratni próbálja a felperes előnyös ajánlatát. Az alperes levelében szereplő kitételeket hamis vádaknak titulálta.

A 2008. november 19-i és a terjesztő partnereknek megküldött a felperes ügyvezetője által írt levélben ugyancsak az alperesre vonatkozó kritikák kerültek megfogalmazásra.

A Ptk. 78.§ (1) bekezdése szerint a személyhez fűződő jogok védelme kiterjed a jó hírnév

védelmére is. (2) bekezdése szerint a jó hírnév sérelmét jelenti különösen, ha valaki más személyre vonatkozó, azt sértő, valótlan tényt állít, híresztel, vagy való tényt hamis színben tüntet fel.

A jelen esetben a keresettel sérelmezett alperesi tényállítások körében a bíróság valamennyi körülményt megvizsgálva arra az álláspontra jutott, hogy azok nem tartalmaznak olyan tényállítást, illetve olyan szóhasználatot sem, melyek elérnék a törvényben meghatározott sérelmességnek a szintjét. A bíróság ezen túl azt is leszögezi, hogy az alperes állítása, miszerint a felperes jogosulatlanul kínált szerződést, véleménynek fogható fel. Az alperes ezen levelét a pályázat áttanulmányozásának eredményeképpen bocsátotta ki, így az a pályázat tartalmára vonatkozó alperesi véleményt tartalmazza. Mivel az alperes jogszabály értelmezésére alapította ebbéli véleményét, az tényállításnak nem tekinthető, hiszen bárki ugyanúgy megvizsgálhatta a felperes jogi helyzetét, hogy kialakítsa saját nézetét jogosultságáról. A bíróság áttanulmányozta a felperes által csatolt pályázat szövegét is, továbbá a jelen perben vitatott pályázattal kapcsolatosan hozott Gazdasági Versenyhivatali határozatot is. Ezek együttes vizsgálata során a bíróság arra az álláspontra jutott, hogy az alperes véleménye nyilvánvalóan és szándékosan félrevezetőnek nem volt tekinthető. A pályázat tartalma ugyanis kétségtelenül nehezen volt értelmezhető abban a vonatkozásában, hogy az szerződéses ajánlatnak, vagy pusztán tájékoztató jellegű iratnak minősül-e. Arra is tekintettel, hogy az alperesnek kifejezetten törvény rendeli feladatkörébe a tankönyv piac monitorizálását és a tankönyv piac szereplőinek tájékoztatók, álláspontok útján való informálását, a bíróság a Ptk. 78.§ (2) bekezdésének az elemeit nem találta megalapozottnak a felperesi kereset vonatkozásában. Az alperes a pályázat áttanulmányozását követően megalapozottan juthatott arra az akár téves következtetésre, hogy a felperes szerződést kínál az iskolák számára, illetve ezen magatartása közben elmulasztja az arra vonatkozó tájékoztatást, hogy bizonyos tankönyvkiadók által kiadott tankönyvek vonatkozásában nem köthet tankönyvellátási szerződést. A levélben megfogalmazottak az alperes véleményét tükrözik, melyeket a célközönség, tehát az iskolák igazgatói saját véleményük kialakításához igénybe vehették, és ez az alperes feladatkörét is figyelembe véve nem tekinthető eltúlzott alperesi reakciónak, különösen, hogy a tankönyvellátás felelőssége az iskolákat terheli.

Mindezek alapján a bíróság a keresetet mint jogalapjában megalapozatlant, elutasította.

A bíróság ennek következtében nem foglalkozott a kereset összegszerűségével.

A bíróság az alperes kereseti kérelmeit viszontkeresetként felfogva azokról akként döntött, hogy a jó hírnévhez fűződő jog megsértését a felperes 2008. november 11-i körlevelében foglaltak kapcsán megállapította. Ez a levél ugyanis úgy reflektált az alperes 2008. november 4-i levelére, hogy az abban foglaltakat hamis vádaknak titulálta. A megfogalmazás erőssége megalapozza a jogsérelemre történt hivatkozást. A „hamis vád” ugyanis olyan kifejezés, mely első olvasásra is bűncselekmény elkövetését kapcsolja az azzal összefüggésbe hozott alpereshez. A bíróság ennek alapján a viszontkeresetet ebben a részében megalapozottnak találta a jogalap körében és az alperes által előterjesztett 3.000.000,- Ft összegű nem vagyoni kár vonatkozásában is megfizetésre kötelezte a felperest.

A Ptk. 84.§ (1) bekezdése a) pontja szerint ugyanis, akit személyhez fűződő jogában megsértének, az eset körülményeihez képest követelheti a jogsértés megtörténtének bírósági megállapítását, továbbá e) pontja szerint kártérítést követelhet a polgári jogi felelősség szabályai szerint.

Ennek megfelelően a bíróság alkalmazta a Ptk. 339.§-ának (1) bekezdését, miszerint aki másnak jogellenesen kárt okoz, köteles azt megtéríteni, kivéve, ha bizonyítja, hogy úgy járt el, ahogy az az adott helyzetben általában elvárható.

A jelen esetben a felperes magatartása jogellenes volt a fentebbiek szerint, mivel megsértette a Ptk. 78.§ (1)-(2) bekezdését. Ezen magatartással ok-okozati összefüggésben az alperesnek szükségképpen kára keletkezett az állandó bírói gyakorlat szerint. A kár összegét az alperes 3.000.000,- Ft-ban jelölte meg, melyet a bíróság az eset összes körülményének vizsgálatával eltúlzottnak nem találta. A Ptk. 355.§ (4) bekezdése szerint ugyanis kártérítés címén a károkozó körülmény folytán a károsult vagyonában beállott értékcsökkenést és az elmaradt vagyoni előnyt, továbbá azt a kárpótlást, vagy költséget kell megtéríteni, amely a károsultat ért vagyoni és **nem**

vagyoni hátrány csökkentéséhez, vagy kiküszöböléséhez szükséges. A jelen esetben a bíróság figyelembe vette az összecszerűség tekintetében azt, hogy az egész országra kiterjedően kapott nyilvánosságot a sérelmezett és alperesre vonatkozó állítás, hiszen országos körben került nyilvánosságra. A bíróság azt is figyelembe vette, hogy a tankönyvellátás kiemelkedő jelentőségű tevékenység magyarországi viszonylatban. Ezen kívül olyan célcsoport kiemelt érdekeit van hivatva kielégíteni, mely különös érdekvédelmet érdemel. Ugyancsak figyelembe jött az is, hogy az alperes, mint köztestület személyéhez fűződő bizalomnak a fentiekre tekintettel kiemelt jelentősége van. Az ezzel kapcsolatos hátrányos és sérelmes kijelentés ennek megfelelően relatíve magas összegű kárpótlást kíván meg. Mindezekre tekintettel a bíróság a 3.000.000.- Ft összegű nem vagyoni kártérítést megalapozottnak találta.

A bíróság az alperes viszontkeresetét ezt meghaladóan tehát a 2008. november 19-én kelt és Menyhártné Hátori Andrea nevében írott levél vonatkozásában elutasította.

A bíróság ugyanis arra az álláspontra helyezkedett, hogy a felperes ügyvezetője a tankönyves piacon működő terjesztő partnerek számára – a levél hangvételéből is következően – ismert személynek volt tekinthető. A levél szövegezésében annak írója kifejezetten leszögezi, hogy véleménye magánvélemény. A címzetti kör pedig nem azonos a november 11-i körlevél címzetti körével, a felperes ügyvezetője kifejezetten a terjesztő partnerek részére küldte meg a levelet, melyben saját maga is magánvéleményként titulálja álláspontját. Ennek megfelelően valóban véleménynek tekintendők a levélíró által leírtak. Így a bíróság arra jutott, hogy a Menyhártné Hátori Andrea által eljuttatott magánvélemény még akkor sem fogható fel a felperes nevében közölt véleményként, ha a levél céges papírra íródott, illetve az alperes hivatalos e-mail címéről került megküldésre. A levél írója kifejezetten és nyilvánvalóan magánvéleményként jelölte meg a levél tárgyát és saját aláírásával, mint magánszemély jegyezte a levelet. Mindemellett arra is rámutat a bíróság, hogy a benne foglaltak véleményként voltak felfoghatóak a címzetti kör számára is, így nem valósul meg a Ptk. 78.§ (2) bekezdésében megjelölt tényállási elem, tehát a tényállítás, mint olyan.

Mindezekre tekintettel a bíróság ebben a vonatkozásban a viszontkeresetet elutasította.

A bíróság a fentiekre tekintettel a Pp. 78.§ (1) bekezdése alapján a felperest kötelezte a részben való pernyertességre tekintettel rész perköltség megfizetésére. Ez felölelte a 3.000.000.- Ft-os pertárgy érték után számított (32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3.§ (2) bekezdés a) pontja és 4/A §-ának (1) bekezdése) alapján számított ügyvédi munkadíjat, valamint a per tárgy illetékfeljegyzési joga miatt előzetesen le nem rótt és a 3.000.000.- Ft-os pertárgy érték után számított illetéket.

A bíróság a részben pervesztesnek minősülő alperest kötelezte ugyancsak a Pp. 78.§ (1) bekezdése alapján a feljegyzett viszontkereseti illeték megfizetésére. A bíróság az alperes részére fizetendő ügyvédi munkadíj megállapításánál figyelemmel volt a viszontkereset elutasításában megtestesülő rész pernyertességre is a felperes vonatkozásában.

Budapest, 2010. január 28.

dr. Schöck Beatrix s.k.
bíró

Az ítélet írásba foglalásának napja: 2010. január 28.

Hangszalagra diktálva: 2010. március 8.

Hangszalagról leírva: 2010. március 8.

A kiadmány hitelül:

Harsányi Enikő

írnök

